

[Aksel Larsen.]

bare nævne ét: i grundlovens § 20 står der: at hvis et forslag om suverænitetsafgivelse ikke opnår $\frac{5}{6}$ majoritet i folketinget, men dog den til vedtagelse af almindelige lovforslag nødvendige majoritet, og opretholder regeringen forslaget, sendes det til folkeafstemning. I det juridiske memorandum, professor Max Sørensen har tilstillet regeringen og offentligheden, skriver han:

„Hvis det ikke opnår $\frac{5}{6}$ majoritet, skal det sendes til folkeafstemning.“

Undskyld, men jeg tror, professor Max Sørensen er i stand til at læse dansk, så meget mere som jeg ved, at han selv har konciperet § 20. Når han så fordrejer noget, hvor der står „kan“, til at være „skal“, kan det ikke være god vilje fra professorens side.

Sådan er der så meget, men det kan vi ikke komme ind på, den røde lampe er tændt. Dermed bliver det desværre også umuligt for mig at svare ordførerne, og det beklager jeg meget, for det var meget morsomt at få lov til at sige noget til dem også. Men jeg vil dog have den bemærkning med, at jeg ikke har harceleret over, at der ikke er $\frac{5}{6}$ majoritet i tinget i dag. Jeg har konstateret det som en kendsgerning og sagt, at den omstændighed, at man vidste, at man ikke kunne skaffe $\frac{5}{6}$ majoritet, var det, der forlokkede fællesmarkedsparterierne til at sige: så må vi have en folkeafstemning. Nu ved jeg fra talrige statsministerudtalelser herhjemme fra og ude fra det store Europa, at statsministeren nærer frygt for den folkeafstemning. Han frygter for, at den skal give et nejflertal. Hr. statsminister, det er ingen frygt. Det vil være glædeligt, hvis det går sådan.

Skovmand: Der var hele tre talere, der sagde, at når jeg mente, at fællesmarkedet førte en dårlig u-landspolitik, burde jeg se at komme ind i det. Det havde jeg nu for så vidt svaret på, men lad det være.

Udgangspunktet for mig er, at jeg ønsker, at vi skal føre en aktiv dansk politik over for u-landene, og det kan vi ikke gøre i det øjeblik, vi kommer ind i fællesmarkedet. Det har vi set det sidste eksempel på med præferenceaftalerne, idet de bliver ringere, end de ville blive, hvis vi ikke skulle ind i fællesmarkedet. Men det er ikke det eneste punkt. Vi kan f. eks. forudse, at den pro-

gressive sukkerpolitik, vi har ført indtil nu, i hvert fald i de sidste 2-3 år, vil blive ændret, og det samme må vi forvente på en række andre områder.

Her vil jeg gerne svare hr. Nyboe Andersen på det med særinteresserne. Vi har afgivet et tilbud i sin tid over for u-landene om toldfrihed for abrikoser, svesker, fiskekonserves, sennep og en række andre ting. Når vi er kommet med det tilbud, er en af grundene selvfølgelig, at vi ikke har nogen abrikosproduktion eller sveskeproduktion, der vil blive nævneværdigt generet af import fra u-landene. Men i det øjeblik vi kommer ind i fællesmarkedet, kommer vi sammen med lande, der har sådanne interesser. Jo flere lande der kommer sammen, des større bliver risikoen for, at samtlige u-landsprodukter lukkes ude, fordi de fremstilles i et eller andet medlemsland og følgelig skal beskyttes. Derfor synes jeg, at der er ganske klare og gode grunde til at mene, at det er i u-landenes interesse, at de rige lande ikke slutter sig sammen, og at de, i det omfang de gør det, ikke gør det mere end højst nødvendigt. Ud fra den betragtning er jeg modstander af, at Danmark skal gå ind i fællesmarkedet.

Med hensyn til, at fællesmarkedslandene skulle give højere bistand end Danmark, vil jeg sige, at det er kun, når man regner den private og den statslige bistand sammen, og jeg har nu aldrig hørt til dem, der mener, at det er bistand, når en fabrik lægges i et u-land. Det kan have alle mulige andre formål end bistandsvirksomhed. Hvis man går efter den statslige bistand alene, ligger Danmark foran samtlige fællesmarkedslande, hvis vi altså lige luger statistikken lidt ud. Frankrig har nemlig en statistik, hvor de medregner deres bidrag til franske oversøiske departementer, hvis stilling fuldstændig minder om Grønlands. Noget lignende gør Holland, og det er en af grundene til, at de ligger så pænt på statistikken.

Med hensyn til fællesmarkedets udviklingsfond er det dog sådan, at dens penge hovedsagelig går til tidligere franske kolonier, som er så små, at de kun kan fungere, fordi de får disse vældige tilskud, dels fra fællesmarkedet, dels fra Frankrig. Det er ikke nogen særlig god måde at anvende u-landspenge på. Derfor beklager jeg, at vi skal aflevere, så vidt jeg har forstået uden-